

Oficjalne statystyki SDG - wskaźniki dla celów globalnych

Nazwa wskaźnika	8.2.1 Roczne tempo wzrostu realnego PKB na 1 pracującego
Cel Zrównoważonego Rozwoju	Cel 8. Wzrost gospodarczy i godna praca
Zadanie	8.2 Osiągnąć wyższy poziom wydajności gospodarczej poprzez dywersyfikację, modernizację technologiczną i innowacje, a także poprzez skupienie się na sektorach o wysokiej wartości dodanej oraz o wysokim wskaźniku pracochłonności
Definicja wskaźnika	Wskaźnik przedstawia roczne tempo wzrostu realnego produktu krajowego brutto w przeliczeniu na jednego pracującego.
Jednostka prezentacji	procent [%]
Dostępne wymiary	ogółem
Wyjaśnienia metodologiczne	Produkt krajowy brutto prezentuje końcowy rezultat działalności wszystkich podmiotów gospodarki narodowej w danym roku. Wartość PKB można obliczyć na trzy sposoby: - od strony tworzenia jest ona równa wartości dodanej wszystkich sektorów instytucjonalnych lub wszystkich sekcji Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) krajowycl jednostek produkcyjnych powiększonej o podatki od produktów i pomniejszonej o dotacje do produktów,
	 od strony rozdysponowania PKB obliczany jest jako suma popytu krajowego, tj. spożycia i akumulacji oraz salda wymiany produktów z zagranicą,
	 - jako sumę rozchodów na rachunku tworzenia dochodów gospodarki ogółem (a więc koszty związane z zatrudnieniem, podatki związane z produkcją i importem pomniejszone o dotacje, nadwyżka operacyjna brutto oraz dochód mieszany gospodarki ogółem).
	Produkt krajowy brutto jest liczony zgodnie z obowiązującymi w krajach Unii Europejskie zasadami Europejskiego Systemu Rachunków Narodowych i Regionalnych (ESA 2010) oraz zaleceniami Eurostatu.
	Do pracujących (wg BAEL) zaliczono wszystkie osoby w wieku 15 lat i więcej, które w okresie badanego tygodnia:
	 wykonywały, przez co najmniej 1 godzinę, pracę przynoszącą zarobek lub dochód, tzn były zatrudnione w charakterze pracownika najemnego, pracowały we własnym (lub dzierżawionym) gospodarstwie rolnym lub prowadziły własną działalność gospodarczą poza rolnictwem, pomagały (bez wynagrodzenia) w prowadzeniu rodzinnego gospodarstwa rolnego lub rodzinnej działalności gospodarczej poza rolnictwem,
	– miały pracę, ale jej nie wykonywały:
	• z powodu choroby, urlopu macierzyńskiego lub wypoczynkowego,
	 z innych powodów, przy czym długość przerwy w pracy wynosiła:
	– do 3 miesięcy,
	 powyżej 3 miesięcy, ale osoby te były pracownikami najemnymi i w tym czasie otrzymywały, co najmniej 50% dotychczasowego wynagrodzenia.
	Do pracujących – zgodnie z międzynarodowymi standardami – zaliczani są również uczniowie, z którymi zakłady pracy lub osoby fizyczne zawarły umowę o naukę zawodu lub przyuczenie do określonej pracy, jeżeli otrzymywali wynagrodzenie.

Oficjalne statystyki SDG - wskaźniki dla celów globalnych

Źródło danych	Główny Urząd Statystyczny
Częstotliwość i dostępność danych	Dane roczne; od 2010 r.
Uwagi	